

Εξόδιος Ακολουθία μακαριστού πρεσβυτέρου Εμμανουήλ Πόκκια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Την Τετάρτη 8η Μαΐου 2019 ή στρατευομένη επί γῆς Ἐκκλησία προέπεμψε στήν Βασιλεία τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, τόν μακαριστό Πρεσβύτερο-Οἰκονόμο Ἐμμανουήλ Πόκκια, ὑποδειγματικό Κληρικό καί ἱερατικῶς Προϊστάμενο τῆς Ἑνορίας Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μεγάλου Χωρίου Νήσου Τήλου, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη αἰφνιδίως σέ ἡλικία 71 ἐτῶν, κατόπιν ἐμφράγματος τοῦ μυοκαρδίου κατά τίς πρώτες πρωῒνές ὥρες τῆς Δευτέρας 6ης Μαΐου 2019, εὕρισκόμενος στήν ἐν Τήλῳ Ἱ. Μονή Ἀγίου Παντελεήμονος.

Τό σεπτό του σκήνωμα μετεφέρθη αὐθημερόν μέ σκάφος τοῦ Λιμενικοῦ στήν Ρόδο γιά τίς ἀπαραίτητες νομικές καί ἱατρικές διατυπώσεις καί ἀφοῦ αὐτές ὁλοκληρώθηκαν, ἡ οἰκογένειά του καθόρισε ὡς ἡμέρα τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας τήν

σημερινή, καθώς και τόν ένταφιασμό του στήν Ρόδο. Από νωρίς τό πρωί τό λείψανο τοποθετήθηκε στόν Ένοριακό Ί. Ναό Αγίων Αποστόλων πόλεως Ρόδου, στόν όποίο ό μεταστάς κληρικός διακόνησε εύόρκως κατά τά πρώτα έτη τής ίερωσύνης του, συμβάλλοντας ούσιαστικά στήν άποπεράτωση τοῦ περικαλλοῦς αὐτοῦ Ναοῦ. Κατά τό τυπικό τής Έκκλησίας μας, Ίερεῖς άνέγνωσαν έκ περιτροπής τό Ί. Εὐαγγέλιον, ένῶ τήν 11η πρωινή, σέ κλίμα συγκινήσεως έψάλη ή έξόδιος Άκολουθία, έν πληθούση Έκκλησία.

Προέστη ό Θεοφ. Έπίσκοπος Όλύμπου κ. Κύριλλος, Βοηθός Έπίσκοπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ρόδου κ. Κυρίλλου, συμπαραστατούμενος από πολλούς Ίερεῖς τής Ρόδου. Ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος, ένεκα τής σημερινής ιστορικής έπετείου (8-5-1945) τής ύπογραφής τοῦ Πρωτοκόλλου στήν Σύμη, τής άνευ ὄρων παραδόσεως τής Δωδεκανήσου από τίς γερμανικές δυνάμεις κατοχής στίς συμμαχικές δυνάμεις τής Μέσης Άνατολής και στόν Ίερό Λόχο, και τῶν καθιερωμένων έορταστικῶν έκδηλώσεων πού πραγματοποιήθηκαν στήν Σύμη, δέν ήταν έφικτό νά παραβρεθεῖ και ὡς εκπρόσωπό του ὄρισε τόν Αἰδес. Πρωτοπρ. Στέφανο Μακρῆ, Γεν. Άρχιερατικό Έπίτροπο τής Ί. Μητροπόλεως μας. Στήν Άκολουθία συμμετεῖχε επίσης και δεύτερος κληρικός μας, ό π. Σάββας Πατέρας Έφημέριος και Άρχιερατικός Έπίτροπος Χάλκης.

Έκτός τῶν συγγενῶν τοῦ έκλιπόντος και τῶν έκατοντάδων Χριστιανῶν πού κατέκλυσαν έσωτερικά και έξωτερικά τόν Ναό, παρέστησαν ό Δήμαρχος Ροδίων κ. Φ. Χατζηδιάκος, ό Λιμενάρχης Τήλου και ἄλλοι εκπρόσωποι τῶν τοπικῶν Αρχῶν. Πρό τής Απολύσεως ό Θεοφ. Άγιος Όλύμπου κ. Κύριλλος μίλησε έμπνευσμένα για τόν έκλιπόντα κληρικό μας, έκφράζοντας τά θερμά του συλλυπητήρια στους οἰκείους του.

Έν συνεχείᾳ ό π. Στέφανος έκφώνησε τόν κάτωθι Έπικήδειο λόγο:

«Εὐλαβέστατοι Πατέρες,
Κύριοι Έκπρόσωποι πάσης Αρχῆς,
Πενθηφορούντες συγγενεῖς και λαέ τοῦ Κυρίου,

Ή σημερινή μας συνάθροιση εἶναι μία συνάθροιση έξόδου και άποχαιρετισμοῦ, πού κατ' αρχήν φαίνεται πένθιμη, στήν ούσία της ὅμως εἶναι πνευματική και γεμάτη από έλπίδα αναστάσεως, φωτός και εύωδίας ζωῆς αἰώνιου. Σκοπός εἶναι νά προπέμψουμε στήν αἰωνιότητα, στήν οὐράνια πατρίδα και στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, μέ τήν συνοδεία τής αγάπης και τής προσευχῆς μας, τόν αείμνηστο Πρεσβύτερο και Οἰκονόμο Έμμανουήλ Πόκκια.

Ό μακαριστός Παπα-Μανῶλης καταλίποντας τόν παρόντα πρόσκαιρο κόσμο,

αίφνιδίως προχθές, μετέστη πρός τας αιώνιους μονάς, κατόπιν σοβαρᾶς μορφῆς καρδιοπάθειας, πού ὑπέμενε μέ ὑπομονή καί καρτερία ἄρκετά χρόνια. Ἡ εἶδηση αὐτῇ λύπησε βαθιά ὀλόκληρη τήν Τῆλο πού ὑπηρετοῦσε μέ αὐταπάρνηση, τήν Σύμη πού τόν γνώριζε, ἀλλά καί τήν γενέτειρά του Ρόδο, ἡ ὁποία σήμερα, τον προπέμπει πανδήμως σέ συνάντηση μέ τόν Κύριο τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου τόν Ζωοδότη Χριστό.

Ὁ ἀείμνηστος γεννήθηκε στίς 4 Μαρτίου 1948 στήν γραφική κοινότητα Ἰστρίος τῆς Ρόδου, ἀπό τόν Κωνσταντῖνο καί τήν Ἄρτεμη Πόκκια. Μετά τά ἐγκύκλια γράμματα καί τήν ἐκπλήρωση τῶν στρατιωτικῶν του ὑποχρεώσεων, δημιούργησε τήν οἰκογένειά του, μέ τήν ὁποία ἐν συνεχείᾳ μετανάστευσε στήν Γερμανία, προκειμένου νά καλύψουν ἐκεῖ ἀξιοπρεπῶς τίς βιοποριστικές του ἀνάγκες.

Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ὅμως τούς κάλεσε πίσω στήν ἰδιαίτερή του Πατρίδα, προκειμένου νά ἐκπληρωθεῖ ὁ παιδιόθεν πόθος του γιά τήν Ἱερωσύνη. Τό ἔτος 1990 ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Ρόδου Ἀπόστολος (Διμέλης) διαβλέποντας τό ἐκκλησιαστικό του ἥθος καί τίς πολλές του ἀρετές, σέ ἡλικία 42 ἐτῶν τόν χειροτόνησε Διάκονο καί ἐν συνεχείᾳ Πρεσβύτερο.

Ἀρχικῶς διορίστηκε Ἐφημέριος τοῦ ἐνοριακοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Φανουρίου πόλεως Ρόδου καί ἐν συνεχείᾳ μετετέθη εἰς τήν ἐνορία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, διά τήν ἀποπεράτωση τῶν ὁποίων μεγάλως ἐκοπίασε καί μόχθησε. Παραλλήλως διακόνησε ὡς Ἐφημέριος τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Ρόδου, προσφέροντας ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας στόν πονεμένο συνάνθρωπο.

Μετά τήν ἵδρυση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύμης, τό ἔτος 2006 ἐνετάγη στόν ἱερό της κλῆρο, προσκληθεῖς ἐκ τοῦ Μακαριστοῦ πρώτου αὐτῆς Μητροπολίτου κυροῦ Χρυσοστόμου (Δημητριάδη), γνωστοῦ του ἀπό τήν ἐν Γερμανίᾳ κοινή βιωτή τους. Κινούμενος ἀπό ἀγάπη καί ἐνδιαφέρον γιά τήν ἐκκλησιαστική κατάσταση καί τήν λειψανδρία κληρικῶν τῆς νεοσυστάτου τότε Μητροπόλεως, διορίστηκε Ἐφημέριος τῆς Ἐνορίας Ταξιαρχῶν Μεγάλου Χωριοῦ Τήλου, ἀναλαβών καί ἐφημεριακά χρέη τῆς παλαίφατης Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Παντελεήμονος.

Ὁ μεταστάς σεμνός Λειτουργός καί ὑπηρέτης τοῦ Θυσιαστηρίου, ἀνεχώρησε γιά τούς οὐρανούς κατόπιν πιστῆς ἱερατικῆς πορείας μέ πλήρη ἀφοσίωση καί συναίσθηση τοῦ ὕψους τοῦ ἱερατικοῦ ὑπουργήματος. Ὅλοι τόν θυμόμαστε εὐθυτενῇ, ἀκίνητο καί προσηλωμένο ἐνώπιον τοῦ Ἀγίου Θυσιαστηρίου, ἱεροπρεπῇ καί ἀνεπιτήδευτο, νά ἱεουργῇ ἀνελλιπῶς, κινούμενος ἀπό βαθειά πίστη πρός τό Θεό καί ἀπό ἀληθινή ἀγάπη πρός τούς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας ἦταν τό κυριώτερο μέλημά του. Διακρινόταν γιά τήν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρα, τήν εὐγένεια καί τήν προσήνεια πρός ὅλους. Ἀναδείχθηκε καλός

οίκονόμος τῆς θείας χάριτος καί τῶν Μυστηρίων. Ἐχαιρε ἐκτιμήσεως ἀπ' ὅλους τούς Ἐνορίτες του, ὅλους τούς Τηλιακούς ἀλλά πρωτίστως ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος λόγω ὑποχρεώσεων στήν ἔδρα τῆς Μητροπόλεως, λίαν συγκινημένος στέλνει σ' ὅλους μας, μά ἰδιαίτερως στούς οἰκείους του τίς συλλυπητήριες πατρικές εὐχές του.

Ὁ μακαριστός π. Ἐμμανουήλ τώρα, ἐκπληρώνοντας τό κοινό τοῦ βίου χρέος, ὁδεύη γιά νά λάβῃ ἀπό τόν Ζωοδότη Κύριο τόν μισθό του ὡς ἀντίδωρο γιά τήν ἀνάλωση τοῦ ἑαυτοῦ του στήν ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας, γιά τήν προσφορά του σ' αὐτή, γιά τούς κόπους πού κατέβαλε ὑπέρ τοῦ λογικοῦ του ποιμνίου. Ἐμεῖς, πού στεκόμαστε κοντά του λυπόμαστε ἀνθρωπίνως, ἀλλά πιστεύουμε καί ἀναμένουμε τήν κοινή Ἀνάσταση, ἔχοντας τήν βεβαιότητα ὅτι ὁ Ἀναστάς Κύριος θά ἀποδώσῃ σ' αὐτόν τόν στέφανον τῆς δικαιοσύνης κατὰ τά ἀγαθά του ἔργα, καί θά τόν καταστήσῃ Λειτουργό στό ἐπουράνιο Θυσιαστήριο τῆς Βασιλείας Του.

Ἄς εἶναι μακαρία ἡ ὁδός πού πορεύεσαι σήμερον, ἀδελφέ καί συλλειτουργέ, ἡ ἀγάπη μας καί ἡ βαθύτατη εὐγνωμοσύνη μας θά σέ συνοδεύουν. Αἰωνία σου ἡ μνήμη! Χριστός Ἀνέστη»!

Ἀκολούθως τόν λόγο ἔλαβε ὁ ἐκ Τήλου καταγόμενος κ. Νικόλαος Ζερβός, συνταξιούχος θεολόγος, ὁ ὁποῖος μίλησε ἐκ μέρους τῶν Τηλίων μέ τρόπο ἀπλό γιά τόν μεταστάντα, πλήν ὅμως σκιαγραφώντας μέ τρόπο ἐναργῆ καί ἀντικειμενικό τά χαρίσματα καί τίς ἀρετές του.

Οἱ ὁμιλίες ὁλοκληρώθηκαν μέ αὐτή τῆς κ. Ἐριφύλλης Κανίνια, Ἀρχαιολόγου, ἡ ὁποία ἐκπροσωπώντας τήν Ἀρχαιολογική Ὑπηρεσία Δωδεκανήσου, μέ πηγαῖο τρόπο καί λόγια συγκινητικά εὐχαρίστησε τόν μακαριστό, γιά τήν ἀγάπη μέ τήν ὁποία πάντοτε περιέβαλλε τό προσωπικό τῆς Ὑπηρεσίας, καθώς καί τήν οὐσιαστική του βοήθεια καί συμβολή στά μεγαλόπνοα ἔργα ἀνακαινίσεως τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος καί τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Διαχρονικοῦ Μουσείου Τήλου, πού ἐκπονοῦνται ἀπό τήν Ἐφορεία Ἀρχαιοτήτων αὐτή τήν περίοδο.

Στήν συνέχεια τό σκήνωμα μετεφέρθη στήν γενέτειρά του Ἰστριο, στήν Νότια Ρόδο, ὅπου στόν Ἐνοριακό Ναό τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου ἀνέμεναν ἐνδάκρυες οἱ συντοπίτες του, γιά νά δώσουν τόν τελευταῖο ἀσπασμό καί νά λάβουν τήν ἀγία εὐχή του. Ὄταν τό λείψανο τοποθετήθηκε στό κέντρο τοῦ Ναοῦ, ἐτελέσθη Νεκρώσιμο Τρισάγιο καί ἀκολούθησε ὁ ἐνταφιασμός ἀπό τόν π. Στέφανο στό Ἐνοριακό Κοιμητήριο, ὅπου ὁ μακαριστός π. Ἐμμανουήλ ἐναπέθεσε τό «πήλινον αὐτοῦ σκεῦος», ἀναμένων τήν κοινή Ἀνάσταση.